

Filinapok után

Igazán most értem azt, hogy milyen, mikor valahová tényleg tartozunk. Akkor, amikor átadtak nekem egy nyakkendőt a "Régi filisek". Talán tényleg közéjük tartozom? Talán, de azt hiszem többről van szó. Maguk közé fogadtak. Számomra ez felejthetetlen volt. Látni azokat az embereket énekelni és játszani, akik szinte ebben nőttek föl. Akiknek kicsit ez volt az életük.

Heti pár óra a zeneteremben, és sok-sok együtt töltött idő, ez azért azt hiszem, jelent valamit. Valami nagyon fontosat.

Hogy amikor beléptél ide, közéjük, egy új döntéssel vállaltad fel, hogy valahová tartozol. Ahol sokat kapsz, de ugyanakkor nem felejtheted, hogy vannak játékszabályok!

(Tele vagy keresztekkel és békkel, amiket be kell tartani), ahol néha nemcsak a tanár szab törvényeket, hanem sokszor mi magunk egymásnak. Ez folyton alakít, formál. Nem engedi, hogy úgy érezd, mintha egyedül volnál. Igenis vannak körülötted emberek, akiknek tartozol valamivel. Például pontosan kivárod az ütem végén a szünetet!

Igen! Filinapok...az évforduló...20 év! Nem akármí!

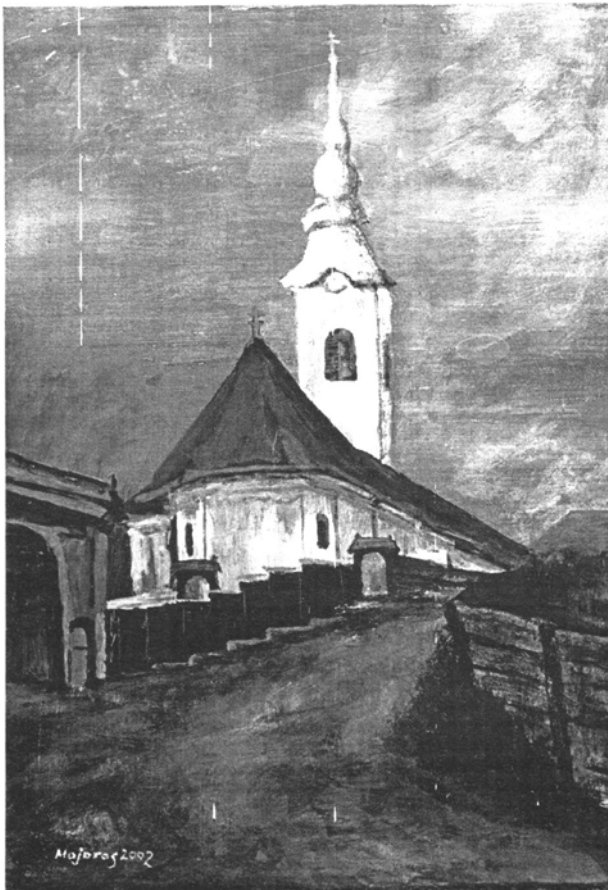
Én azt hiszem, hogy ezek az évek hitet és kemény akaratot adtak tanárunknak, hogy nem volt hiába. Hogy ez alatt az idő alatt rengeteg gyermek foglalkozott zenével, mert volt, aki irányítsa őket. Hogy sok gyermek nőtt fel a Filiben, hogy vannak, akik kinöttek, de gyermekeik nem

engedik feledni arcukat. Nem tudom, meg lehet-e fogalmazni, hogy sokunknak mit jelent ez.

Elgondolkodtató, hogyan lehet ennyi pimasz és néha-néha nagyon rakoncátlan gyermeket fékezni, rendben tartani. Biztos, hogy nem könnyű feladat és nem kis felelősség, de megéri.

Tudom, hogy néha nagyon sok fejtörést okozunk tanárunknak és sok nehéz percet. Azt is tudom, hogy néha-néha átlépjük a megszabott határokat, de valahogy mindig megoldódik minden és mi is megbékélünk, és ez a fontos! Nem? Ez mindennél fontosabb. Hogy felelősséggel tartozunk egymásért.

Albert Krisztina
IX. osztály

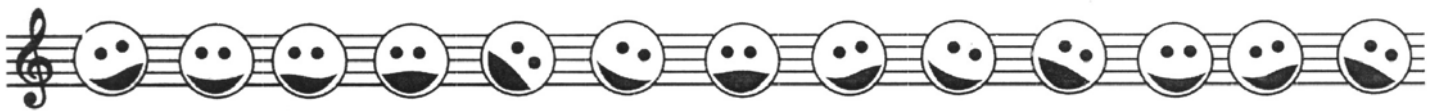
Majoros László - Nagyfalusi torony

Miért törtek el a vonók?

Elindultam. És hogyan? Le kellett kopognom néhány ritmusgyakorlatot. Ez így önmagában véve nem is volt nehéz és sikerült nekem. Tulajdonképpen ez jelentette kapcsolatom kezdetét azzal a hangszerrel, amelyet még mai napig sem hagyok porosodni valahol a másik szobában, a szekrény tetején (a sötétben...), kapcsolatom kezdetét a hegedűvel. Köszönöm neked Molnár Babika, hogy segítettél nekem az első lépéseimben.

Először, emlékszem, elméleti óráink voltak, amelyeknek nem láttam a végét, sokszor elkalandoztam a szemeimmel a szobában, abban a reményben, hogy felfedezem a hegedű rejtekhelyét. Nagyon kíváncsi voltam, hogy, hogy is nézhet ki ez a sok elmélet a gyakorlatban, persze akkor még nem így gondolkodtam, hogy elmélet meg gyakorlat, egyszerű volt a kérdésem, mikor fogok már hegedülni? De amilyen nagy volt a lelkesedésem az elméleti órán a hegedű iránt, éppen annyira elcsüggedtem, amikor a kezembe vehettem a hön áhitott hegedűt. Nem értem el a "végét", és azok az ujjak, nem akartak sehogy se helyükre kerülni, no meg még nehéznek is tűnt a hangszer. Kiderült, túl kicsi voltam a hegedűhöz. Ekkor másodikos voltam. Sebaj, vigasztaltak, megnövekszem én is, hozzánövök, és igazuk volt. Amíg nőttem, egyelőre csak üres húrokat húztam, cserélgettük, variáltuk az üres húrok egymásutániságát, hogy ne legyen unalmas. Otthon is rendületlenül gyakoroltam, addig, amíg megszemélyesítődött, és az én nevemre cserélődött az a játékos mondat, miszerint: "Amikor Csilla hegedül, a család menekül".

Bartos Csilla
(folytatás a 6. oldalon)

Jó, hogy kitalálták a Filinapokat...

Ahogy minden évben van május, úgy minden évben vannak (voltak, lesznek) Filinapok.

A Gyermekfilharmóniának vannak ünnepnapjai, de ezek közül is a legfontosabb ünnep a Filinapok, amelyet mindig május első hetében ünnepünk meg. Ez abban áll, hogy meghallgatjuk a Múzeum Szállóba érkezett vendégek koncertjeit, mi is koncertezünk a vendégeknek, és különböző rendezvényeket, - ezen belül versenyeket, vetélkedőket - rendezünk.

Messzi helyekről jöttek az emberek, csak hogy előadásukkal köszöntsék a 20 éves Filharmóniát. Egyesek énekeltek, táncoltak, mások muzsikáltak.

Nagyon gazdag és érdekes volt a műsor kínálat, amelyre sok vendég és itteni lakos megfordult. Számos vendéget fogadtunk, akik erre az ünnepre jöttek más országokból és városokból. Az elszállásolásuk a Múzeum Szállóban és családoknál volt. Mindig örültünk, ha ismerős vendégekkel találkoztunk, mert ez azt jelenti, hogy szeretik itt nálunk.

Ezen a héten el van felejtve minden munka, dolog és mindenki megy ünnepelni, egy egész héten át. Mondjuk, ennek nem igazán örülnek a szülők, amikor csak ezt hallják:

-Elmentem!,

-Megjöttem!

Nagy volt a készülődés az idényi Filinapokra, ugyanis ebben az évben volt 20 éve, hogy megalakult a Gyermekfilharmónia. Gondosan, pontosan meg volt szervezve ez a pár napos ünnepély. Nekünk

kisbeknek az volt a feladatunk, hogy a régi filitagokat megkeressük, összegyűjtsük adataikat... Jó szórakozás volt ez a munka.

A Filé gyermekcserege és persze a tanár úr is nagyon készült erre az eseményre. A nagy sürgés-forgás alatt értem legelőször azt, ami számomra nagyon érdekes volt: az utcájárás, miszerint saját utcáiban körbejártad a házakat "régii tago-

kat" keresve. Az én utcámban nagyon sok filisre bukkantam, olyanokra is, akikről nem is feltételeztem volna.

Tanárunk a 20 éves Filharmónia alkalmából meg akarta lepni a régi és új filharmónia tagokat. A meglepetés egy-egy színes filharmónia-zászló volt mindenki kapujára. A zászlócskákat május 1-én szegeltük ki... Reggel 5-kor keltem és indultam, mert tudtam, hogy sok a zászlócska. Már a barátnőim vártak a kapuban... 7 óra felé végeztünk. Akkor még mindenkit hosszan néztük, hogy jól áll-e, és így május elsején reggel felszelve lógtak a kapukon.

A nagy kopácsolásban megzavartuk a kutyák nyugalmaát. Azzal a taktikával szögeztük a zászlókat, hogy addig üttük a szögeket, amíg a kutya nem vakkantott. Mikor a kutya ugatni kezdett nyakunkba szedtük a lábunkat és futottunk. Szögeztük a következő kapura a zászlót. Mikor a kutya elhallgatott, visszatértünk szögelni.

Nekem a Mérlegtől a Szelesek hídjáig kellett 27 személynek zászlót szegelnem. Megérte. Örültem, hogy másoknak örömet tudtam szerezni és próbáltam a letört zászlók helyébe újat tenni. Este, mikor szegeltük a zászlókat, kérdezték, hogy mit kopogtatunk? Mindenkinél mindent elmondtunk és jó éjszakát köszönve továbbmentünk.

Az ünnep alkalmával megjelent a helyi újság különszáma. A Hírlap oldalain a régi filharmónia tagok írásai, élményei jelentek meg.

MÁJUS 1. - SZERDA

Reggel kis zászlók hirdették, hogy húsz éves a Gyermekfilharmónia. Aki régen tagja volt, az most mind meghívott.

Déli 12 órától bárki részt vehetett a szelterszi főzőpróbán, ami Kiss Zsuzsa tanárnő segítségével zajlott le. A szeltersz főzőpróbaára üstöt, lábast kellett vinni, a belevelőt Zsuzsa tanárnő adta. Két óra körül ér-

"Totyog a rokány"

keztek a marosvásárhelyi Művészeti Líceum diákjai.

...Krumplipaprikást készítettünk a marosvásárhelyiek számára. Jól ettek belőle, ízlett nekik. Amíg a pityókatokán főtt, addig én és a tomatanár fölállítottuk a löverseny-pályát.

A löversenyek kipróbálták a pályát, hisz készültek a nagy lovasvetélkedő versenyre, amely két szakaszból állott: akadálypályából és vágtaból.

Elég későn érkezünk haza.

Május elsején este fafűvőstrió szórakoztatott bennünket. Nagyon tetszett Haáz Bence és barátai muzsikája. Megismerkedhettem az oboa, klarinét és fagott elbűvölő hangjával. A Marosvásárhelyi Zenelíceum Szimfónikus zenekara is különös zenei élményt nyújtott. Látszott rajtuk, hogy imádják a zenét.

A koncert szünetében a "Tiszta porták" kiértékelője zajlott le. Ezen a versenyen belül néhány személy körbejárta Szentegyháza házait és jegyzetelt. Este pedig a műsor szüneteiben eredményhirdetés volt. Díjazták azokat a személyeket, akik a tavasz alkalmával szépen rendbetették házaikat, kertjeiket és a környéken az árkokat kitarították.

MÁJUS 2. - CSÜTÖRTÖK

Délelőtt 10 órától diákmeccsek folytak: minifoci mérkőzés a fiúknak, kézilabda a lányoknak. A hódmézöiek nem akartak játszani, így a VIII-os lányok a VIII-os fiúkkal játszottak és jól kikap- tak.

Felmentünk a pályára, meg- néztük a vendégek és az osztálytársaink kézilabdajátékát. Nagyon drukoltunk, hogy a szentegyháziak győzzenek, de nem ők győztek.

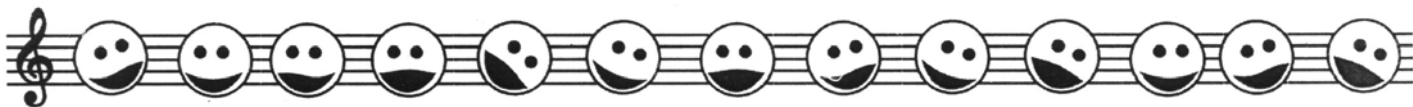
Jó volt a pályán tartott labdadobás, célabdobás és kézi- labda.

Május 2-án népes szereplő- csapat igyekezett feljutni a színpadra és megszerettetni magát a közönséggel. A hódmézövásárhelyi Zene- és Tánciskola csapata egy nagyon érdekes című számmal kezdett, mégpedig a "Boszorkányok tánca" című művel. Mikor a Zeneiskola műsora lejárt, volt egy szü- net. A szünetet követően egy nagy csapat érdekes, díszes ruhába öi- tözött fiatal találtunk a színpadon, akikről kiderült, hogy a Rétyi If- júrsági Fúvószenekar tagjai.

Kelemen Antal karmester - Rétyi

(folytatás a 3. oldalon)

Jó, hogy kitalálták ...

A hódmezőiek koncertjét szebbnek és érdekesebbnek tartottam. Tetszett a népviseletük, az hogy annyit tudtak énekelni megállás nélkül és nem is elég halkán.

Nekem személy szerint a négy fuvolás műsora tetszett, majd a Honfoglalás dala, amivel elbúcsúztak a nézőktől. Fantasztikus volt a műsor, még megnézném, ha lehetne.

A Rétyi Fúvószenekar is szerepelt. Nagyon hangosak voltak. Mi csak élveztük a hangos zenét. Itt aztán volt dob, klarinét, bőgő, trombita, kürt és cintányér. A zenekari tagok egyforma egyenruhát viseltek, akár fiúk, akár lányok voltak. A karmester úr annyira beleélte magát a vezénylésbe, hogy majdnem leesett a feje, annyira mozgatta, Szegény még a végén le is izdadt.

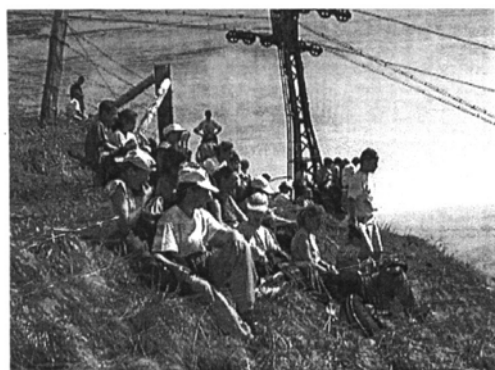
A koncert szünetében a sportverseny győzteseinek kihirdetése volt.

Este tábortűz-rakást terveztünk, segítettünk a pakkokat hátravinni a hintákhöz (tűzrakó helyünkhöz). Odakerültünk az idővel, hogy a tanci néni meggyújtotta a tábortűzet. Odajött Bodó tanár úr és Haáz Sándor tanár úr, a karmesterünk, és hegedűvel kísérték a mi éneklésünket.

MÁJUS 3. - PÉNTEK

A péntek volt az igazi nagy nap, mert akkor volt az igazi de igazi Filharmónia Nap.

Dél előtt elmentünk a vendégekkel a tévétoronyhoz. Félúti busszal mentünk és azután pedig gyalog. Nagyon sokat gyalogoltunk és elfáradtunk. Sokat kacagtunk. A csúcs előtt egy pár méterrel hó volt még. Na, akkor aki havat ért, mind hógolyózott. A tanár úr levette a pólóját és meghajigáltuk, megmosdattuk.

Hógolyózás után a hargitai tévétoronynál

De pörül jártunk, mert ő is meghajigált és megmosdatott minket. Átmentünk utána a Bagolykőre, etünk. Távcsővel benéztünk a Szálloda 3-as szobájába és megnéztük ki az, aki nem jött ide fel velünk Lefeleg jövet majdnem egész végig hóban jöttünk. Nagyon sokat kellett gyalogoljunk és a strandon kötöttünk ki. Sajnos kevesen fürödtek, mert sokaknak nem volt ott a fürdőruhája.

Ha valaki megkérdezné, mi jut eszembe, ha azt mondja, 2002 - Filinapok, azt mondanám, péntek este. Miért pont péntek este? Talán azért, mert az a mi napunk volt, a régi és új filiseké és belőlünk tevődött össze a 20 éves Gyerekfili.

Azt hiszem, sose fogom elfelejteni azt az érzést, amit akkor éreztem. Nagyon büszke voltam magamra, hogy ebbe a "világhírű" együttesbe játszodhatok.

A koncert előtt jelvényeket kaptunk, ami kibővítette az egyenruhát: filipóló, kékszalag (amit Győrben találtak ki) és most a jelvény, nagyon jól néz ki...

A régi filisek is összegyűltek. Volt, aki Magyarországról csak azért jött haza, hogy velünk ünnepeljen... A Tanulók Háza tele volt székelnyuhás, fekete-fehérben díszelő emberkével, akiket csak hírből ismertem. A húszéves évforduló összehozta az idő, a tér által elválasztott barátnőket, barátokat. Visongva borultak egymás nyakába, mesélhalálójuk akadt épp elég. Elnézve őket arra gondoltam, hogy majd én is így fogok-e csinálni a harminc, esetleg a huszonöt éves találkozózn? (Vajon én is ennyire fogok-e örülni az én Bercimnek, Beámmak? Vagy talán még jobban?)

Testvérem régen tagja volt a Filinek. Addig "rágtam a fülét", hogy végül hazajött Magyarországról, csak hogy felállhasson a régi filisek közé. Végül aztán ő köszönte meg nekem, hogy hazahívtam. ...az egykori "régi fili" és a mostani "új fili" egymás után előadta azokat a műveket, amelyek fontosak és értékesek nekünk... Mi még

Ünnepélyes zászlóátadás

új filisek bámulva figyeltük ismerőseink, rokonaink, szomszédaink csodálatos koncertjét. Úgy gondolom annak volt a legjobb, aki édesanyját vagy nagyobb testvérét figyelhette, tapsolhatta meg. A két Fili olyan volt, mint anya és gyermeke. Először a régiek koncerteztek, mint amikor az anya megmutatja a

gyermekének, hogy mit, hogyan kell csinálni, aztán átadták a helyüket az újaknak, hogy azok megmutathassák, mit tanultak. Az volt a szép benne, hogy a Filharmónia nem csivitelő gyermekhangon szólalt meg. A legfurcsább az volt, hogy minden tökéletesen hangzott.

Tanárunk szerint mióta a régiek férjhez mentek és gyermekük, gyermekeik vannak, azóta a bölcsődalt szebben éneklük

A Filinapok legizgalmasabb eseménye, meglepetése a gálaestükkön bemutatkozó "Régi filisek" együttese volt... annyira jó volt, hogy még a hideg is kirázott. Ekkor történt a zászló átadása is, amit ajándékba kaptunk Látrányból. Büszke vagyok rá, hogy én tartom... Nagyon jól esett, hogy a régi filibe sok ismerős arcot láttam. Bevallom, az öreg Filibe több volt a nagyfalusi, mint kápolnási és bányai. Ez egy picit meglepett.

A zászlóátadás után Nagy Eszter szentkeresztbányai magyartanárnő olyan hathatós szöveget mondott, hogy azt érdemes volt meghallgatni. Még beszédet mondott Rákóczy Rozál néni is, aki Dunapatajról hozott nekünk egy szép ajándékot. Ez az ajándék egy himzett szalag volt, amit fel is tettek rögtön a zászlóra

Mikor vége lett a régi filisek koncertjének, mi következtünk, de mielőtt elfoglaltuk volna helyünket a régi zenekari tagok átadták nekünk nyakkendőjüket, amit azóta is büszkén viselünk.

Amióta én a Filharmóniában benne vagyok, a kultúrba soha ennyi embert nem láttam. Annyian voltak, hogy alig volt levegő.

Leültünk, mindenki elfoglalta a maga helyét, most voltam csak igazán megijedve. Kezembe vettem a hegedűt és úgy reszkettem, mint a nyárfalevél. A szívem is úgy dobogott, hogy azt hittem kiugrik a helyéről. Talán attól félttem, hogyha most elrontom, az egész évi gyakorlásom kárba veszik. Az első számot nem rontottam el, a másodikat sem, és a többibe se voltak olyan nagy hibáim, mint máskor. A Gyászinduló és a Duna hulláma után rögtön a közönség felé fordultam és főleg édesanyám felé, hogy sirnak-e. De nem vettem észre senkit, még édesanyám sem sírt, pedig már terveztük, hogy papírzsebkendő nélkül el sem engedjük, ugyanis a műsorunkban egy olyan darab is elhangzott, amellyel az volt a célunk, hogy megemlékezzünk a 20 év alatt elhunyt társainkról.

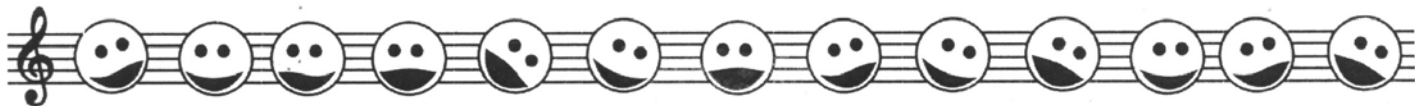
A Gyászinduló alatt ki volt téve a színpad elé egy koszorú, egy-egy szalagon azoknak a neve, akik egykor filisek vagy iskolánk pedagógusai voltak.

(folytatás a 4. oldalon)

Elekes Móni és Márton Tünde

Jó, hogy kitalálták...

Ők: *Gábos András, Balázs Júlia, Márton László, Molnár Tünde, Both Soós László, János Csaba, Kádár István* volt filis társaink, valamint *Tankó Irma, Dósa Elek, Szabó Albert, Ferenc Mihály, Ferencz Ilonka, Tamás Rózália, Tamás Mihály, Gál András, Ács János* néhai tanáraink.

Ez alatt néma csend volt a teremben. Szerintem soknak könnybe lábadt a szeme, igaz nem láttuk, ugyanis az összes villany le volt kapcsolva és csak a zenekari tagoknak volt gyertya, meg a színpad előtt.

A nyolc diáknak a koszorún a neve felírva a szülőknek egy kicsit öröm volt: ha már nem tudott velünk ünnepelni ezen a nagy napon, azért nincs elfeledve a neve, a tevékenysége, amit ő jó kedvvel csinált volna tovább is de... hát így kellett lennie.

...a mi műsorunk jobb volt, mint a Régieké!

A régi filisek koncertje is nagyon tetszett, mert azokban a nőkben és férfiakban még mindig sok lelkesedés volt azért a koncertért. Egy kicsit furcsa volt, hogy azokat az énekeket, amiket mi is ismerünk, olyan más hangok énekeltek.

...mind a két koncert nagyon jól sikerült, mindenkinek tetszett.... Karmesterünk sok-sok szép virágot, ajándékot és szép szavakat kapott.

A koncertünk után a fáklyásmenet következett. Nagy tolongva kimentünk az udvarra, persze mindenki agyon volt tapodva és nyomkodva. Nagy zenezővel hosszamentünk az utcán és csak a fáklyák fénye világított. A menet olyan hosszú volt, hogy az eleje már visszaért az indulási helyre és a vége még csak akkor indult. Miután visszajöttünk, akkor kezdődött az utcabál. Kioltottuk a fáklyákat és mindenki ahogy csak tudott, úgy táncolt. Olyan sokan voltunk, hogy kénytelenek voltak megállni az autók, mert nem tudtak elmenni. Az utcabál alatt vagy a rezesbanda vagy a Rétyi Fúvósok fújták a talpalávalót. Mivel késő estére nagyon éhesek voltunk, nagyon jól esett a kürtöskalács, amit a tanár úr kérésére sütöttek a jó háziasszonyok, a felnőtteknek pálinkát osztogattak és jó volt a társaság is.

Igy már jobb volt nézni a fáklyásokat.

Amikor megettük, gondoltuk, még veszünk, de nem volt. Ejsze, nemcsak nekünk ízlett, hanem úgy látszik, másnak is.

Nekem minden gyönyörűség mellett az utcabál tetszett. Mindenki boldog, mindenki táncol, énekel és mindenki tudja azt, hogy ma van az a nap, amikor hangos énekszóval, égő fáklyákkal végigvonul a Fili a főúton. Nincs forgalom, megállnak az autók és mindenki nézi vagy esetleg be is kapcsolódik a mulatságba. Gyerek, felnőtt egyaránt együtt mulat, együtt énekel, együtt örvendezik.

Sok idegennel megismerkedtem és éppen egy idősebb kopac bácsi azt kérdezi tőlem:

- Mit nem lát az Isten?

Azt válaszoltam:

- Ha az Isten teremtett minket, akkor mindet tud és mindent lát is.
- Ez jó válasz volt - mondta - de Isten mégis nem lát valamit, hát

Tökéletes tiroli hangzása van a korondi cserépmadárnak

mit?

- Nem tudom - feleltem.

- Hát a kopac fejemen a haját. - mondta nevetve és jókedvűen. Erre aki csak hallotta nagy nevetésben tört ki. Hát aztán én (hiszen, végülis nekem mondta), nekem annyira jól esett, hogy egész este azt nevetünk és mindenkitől azt kérdeztük: "Mit nem lát az Isten?"

Ezt az utcabált még egy bál követte a Művelődési Házban. Jó bál volt, a Megaton zenélt. Sokat táncoltunk, de lány lánnyal, mert a gyáva nagyfalusi fiúk és a többiek nem mertek felkérni egy lányt sem, szunnyadtak a karzatra felkönyökölve.

..Éjjel négyig mulattunk és azután elindultunk haza. Lefele sok viccet mondtunk, ezért jó kedvünk volt. Énekelünk is sok vidám éneket.

Mikor hazafele indultunk, így szóltam: "Ez volt aztán egy szép este!" - és kacagtam..

MÁJUS 4. - SZOMBAT

A negyedik napon szabadfoglalkozás: volt repülőverseny, kártingozás, rakétakilövés. Sok szép repülőt láttunk.

Volt játékiállítás is, amelyet az iskolások állítottak össze. Voltak régi rongybabák, szekerek, lovak és még sok régi játék. Persze, akik fantáziában gazdagok voltak, azok készítettek is játékokat.

Azért jó volt szombaton, mert kimentünk a strandra és egy jót fürödtünk.

A Filinapok negyedik napja a Sepsiszentgyörgyieké volt. Először a Mikes Líceum műsorát láthatták, amin nagyon sokat nevetünk, mert a felső sorban a fiúk mikor énekeltek mindig ringatóztak vagy mozogtak, de csendben, egy helybe megállni nem tudtak. A műsoruk végén Szóts Dániel és még páran elénekeltek az "Éljen minden bájos szép nő.." című dalt, majd jöttek a Waldorf-furulyások. Nekem nagyon tetszett az Eufónia diákkórus. Olyan műveket adtak elő, amelyek vagy nagyon érdekesek voltak, vagy pedig nagyon közel álltak a szívemhez.

Miután a műsor lejárt, kihirdették a játékkészítő verseny nyerteit. Ennek a versenynek az volt a szabálya, hogy saját kézzel kellett készíteni a játékot. Én is beneveztem, készítettem egy nyuszit, egy székely párt, főkát, menyasszonyt és két házat gyufaszáלבól. Sokat dolgoztam, már minden megvolt, csak a székely fiú csizmája nem. Nem akart sikerülni a csizma, hol túl nagy, hol túl kicsi volt. Végül sikerült valamilyen, de ezt sem akarta felhúzni. Végül rávarrtam a lábára és így megállt. Beletörődtem, hogy nem nyerek, de hirdetéskor meglepődtem, mert második lettem. Szavazással döntötték el, hogy ki nyerjen.

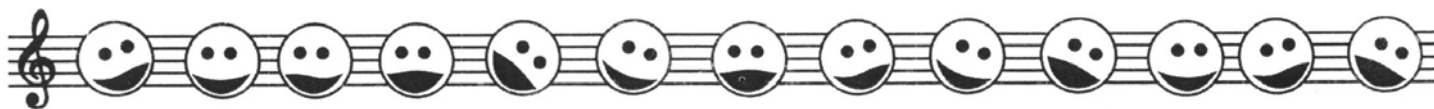
A végén volt bál. Ott volt hegedűs, nagybögös és brácsás, azt hiszem, hogy többen nem is voltak. Körbe álltunk és középen állott valaki, különböző tánclépéseket tanított. Mindenkinek nagyon jól telt a táncház.

Végül éjjel filmvetítés volt a régi filharmóniások életéből.

MÁJUS 5. - VASÁRNAP

Reggelre lebetegedtem: fáj a fejem, lázas voltam. Ez mind kár, mert nagyon szerettem volna ott lenni a versenyeken. De hétfőn hallottam a pletykákat, hogy jó volt minden.

(folytatás 5. oldalon)

Jó, hogy kitalálták...

Reggel tizenegy óra körül, aki kicsi misén volt, autóbusszal mehetett Szelterszbe. Azt hiszem mondanom sem kell, melyik autóbuss volt kijelölve: hát a nagybetűs FIAT. De nem volt muszáj buszozni, aki akart gyalog, szekérral vagy esetleg lóháton tette meg a távot.

Vidáman keltem fel vasárnap reggel azzal a tudattal, hogy megyek Szelterszbe. Gyorsan összepakoltam a pityókatokánfőző-versenyhez való dolgokat, majd elindultam a falu felé a barátnőmmel. Menet közben betértünk egy utcába, ahol találkoztunk egy filis fiúval. Éppen fogták be az édesapjával a lovat és indultak Szelterszbe. Mi is felültünk a szekérre. Amikor kiértünk az utcából egy másik filis éppen a lovát hozta ki a kapuból és hozzákötötte a szekér háta-hoz. Felfele gyorsan mentünk. Hátral ültem és nagyon féltém a lótól.

...Nekiláttunk pityókatokánt főzni, hiszen beneveztünk a versenyre. Sok idő beletelt, amíg elkészült. Egyszer-kétszer fel is borult, de még az elején.

Nem sajnáltunk semmit bele. Mindent beléttünk, persze ami csak belejárt. De véletlenül egy zöld krumplit is beletettünk és az sem főtt meg jól. Sok pontozóbíró volt, akik azt mondták, hogy a tésztés nagyon szép és az étel is nagyon finom. De ők nem azt a zöld krumplit kapták be, mint a fő pontozó, vagyis a tanár úr. ...Mikor elmentek úgy rohantunk az ételhez mint egy hangyaboly, mert már nagyon éhesek voltunk. Ki is mártottuk a lábast

...Nem telt bele egy maximum két óra és mindenki tele hassal várta a zsűri tagjait. Akik: Szabó Enikő, Demeter Ibolya, Sándor Erika,

Ambrus Edith és a zsűri elnöke, Haáz Sándor személyében volt. A fent megnevezett személyek figyelembe vették: a mesetermő aromáját, a tisztaságot, a higiéniát és a formáságokat például virág, savanyúság, víz, pálinka, sütemény, kötény és miegymás.

Vasárnapi kóstoló

...A Kozán Zsófi csapatában főztünk, amely csapat meg is nyerte a főzőverseny első helyezését. Hogy mivel nyertük el az első helyezést? Hát először is főztünk és tanakodtunk azon, hogy a titkokat belerakjuk vagy sem. Végül úgy döntöttünk, hogy belerakjuk, és valóban ezzel a titokkal meg is nyertük a díjat. A titkot nem árulom el, mert szorosan rámkötötték, hogy a titok mindig titok marad. Szerintem megérdemeltük a díjat, mert nekem az otthoni tokány nem ízlett annyira, mint a mostani.

A főző- és a zenevetélkedő között mindenki futkározott és ordított. A fiúk bepótolták a húsvéti locsolást, persze nem illatosvízzel, hanem jó hideg patakvízzel. Igaz mi sem piros tojást adtunk cserébe, hanem megfürdettük jó alaposan.

Kezdetét vette a zenei játékos vetélkedő is. A kérdések formailag ki egyenlítették egymást. Voltak amikben a vendégek jeleskedtek, és voltak, amikben mi vettük át a vezérhangot. Pl: Hány felesége és hány gyermeke volt Bachnak? Ebben a vendégek vezettek. Vagy: Írj minél több népdalt, amelyben valamilyen helység-, falu- vagy városnév szerepel! Ebből mi 26-ot is írtunk.

A vetélkedőn 6 kérdés volt és ezek nagyjából várhatóak is voltak, de volt egy kérdés, amin megakadtunk. De szerencsénk volt abban, hogy egy idegen zenetanárnő állt a hátunknál és ő sugott ennél a kérdésnél. ...Elég sokat sugott.

A zenei vetélkedőn az első feladat nagyon kifogott rajtunk, pedig az újságban is benne volt, és akkor megoldottuk. Az volt a megfejtés, hogy: Dollár eladó! Mi ez helyett azt gondoltuk valami cigányének, zene, és azt írtuk, hogy: Meghalt, meghalt a cigányok vajdája.

...az egész verseny alatt sokat nevtünk.

Láttuk, hogy sokan fürödnek a patakban és mi is belementünk. Sokan ruhástól fürödtek. A tanár fiát, Marcikát elvitte a víz, nem tudott úszni, egy nagy fiú húzta ki. Én csak a lábamat tettem bele.

...Évés után elmentünk a barátnőmmel gyíkokat fogni. Sok érdekes gyíkot fogtunk.

Amíg mi versenyeztünk a fiúk sem unatkoztak, mert lóverseny volt, több akadályon át kellett menniük, meg kellett csinálniuk.

Viszi a víz Marcikát

A lovasvetélkedőn sok szép ló volt sok szép gazdájával együtt.

Sok fiúnak drukoltam, de legfőképpen egy sárga színű ló gazdájának, amelyik végül az első is lett.

Mikor meghallottam, hogy lesz lóverseny, egyből elmondtam apumnak, hogy mehetek-e, ő persze azt mondta: hogyne. Anyum nem akart eleinte elengedni, hogy valamilyen bajom lesz, de a végén ügyis meggyőztem. Még egy hét volt a lóversenyig, apu szerelt egy nyeret és egy kengyelt. Szombat este lett, elmentem egyet próbálni a pályára. Eleinte a ló nem akarta érteni, hogy mi akar itt lenni. Sokat dolgoztunk, gondolkodtunk, hogy lenne jó. Másnap felkelek, nagyon izgulok, hogy "hallám" mi lesz. Jött Lukács Levente és ketten lementünk, az úton megkergettük a lovakat. Lehetett rajtszámot választani, én a húszast választottam. Így utolsónak mentem. Figyeltem, hogy mennek a többiek. A nagy riválisok kiestek. Mondták az én nevemet, lóval mentem, odaálltam a starthoz és mikor mondták "rajt", elmentem. Biztattak a többiek, hogy első leszel. Én is mondtam magamban, de a végén úgy is második lettem, ennek is erősen örvendtem. A ló erősen jól ment.

Ezen az estén iskolánk furulyacsoportja nagyon szép népdalokat és kánonokat furulyázott. A "Canticum Novum" is szép dalokat énekelt. A csikszeredaiak legutolsó műve tetszett a legjobban, mert ebben olyan népdalokat énekeltek, amelyeket mi is tudtunk. Ambrus Kinga

Nagyon jók voltak a Filinapok. A barátaimmal rengeteget szórakoztunk, nevtünk.

Reméljük, hogy a vendég-gyerekek is szívükbe zárják ezeknek a napoknak a varázsát.

A Filharmónia Napok minden percének emlékművet kéne állítani.

Nagyon emlékezetes marad a 20. évforduló és reméljük, hogy a 30-ikat is ilyen örömmel, jókedvvel töltjük el.

Remélem, húsz év múlva meg lesz szervezve az "öregék" filije, ahol majd fuvolázni fogok én is.

Annak ellenére, hogy vannak zűrös pillanatok, megéri sírni, hisztizni, kínlódni egy hangszerral, hogy bekerüljön a gyermek a zenekarba. Érdemes belekóstolni. Sok sikert a Filinek, a Tanár Úrnak és persze nekem is!

Mivel még ez volt az első filinapom, amin mint filitag vehettem részt, és még egy turnén sem voltam a csapattal, ez volt az első lehetőségem, hogy megismerjem a filiseket.

Mikor a nevüket tanultam, beszélgettem velük, s majd jól megismerve egymást kézen fogva táncoltunk, valami nagyon furcsa érzés öntött el és járta át a testemet. Éreztem, hogy tartozom egy új helyhez, ahol csak jó történhet velem és hozzám hasonló barátokat nyerhetek. Ez az érzés nagyon boldoggá tett, mint egy álom, amelyből nem akarok felébredni.

Az idézett gondolatokat, mondatokat a Gyermekefilharmónia énekeiseinek, zenéseinek írásaiból válogattuk. Megérdemlik, hogy felsoroljuk neveiket: András Izabella, Both Emőke, Simó Beáta, Ambrus Rita, Ambrus Kinga, Lőrincz Márta, Daniel Rita, Lőrincz Rita, Ladó Kinga, Elekes Erzsébet, Pál Emőke, Szócs Enikő, Ferencz Izolda, Santus Gyöngyvér, Szócs Csilla, Sándor Erzsébet, Katona Zsuzsa, Sándor Csilla, Bartos Cecilia, Ferencz Erzsébet, Hatos Zsófia, Imecs Emő, Bedő Emilia, Telegdi Enikő, Márton Zolt, Mihály Zsuzsanna - Bánya, Mihály Zsuzsanna - Nagyfalu, Lőrincz Mária, Kiss Mónika, Gál Előd, Ferencz Mária, Both Beáta, Simó Veronika, Lőrincz Zsuzsa, Burus Emese, Márton Timea, Márton Tünde, Mihály Réka, Ferencz Krisztina, Gábos Szabi és még sokan mások.

Válogatta: Szabó Enikő

Miért törtek el a vonók?

(folytatás az 1. oldalról)

Persze senkinek se volt szándékában ott hagyni mindent és távozni, csak éppen a fülüknek nem lehetett olyan kedves ez a muzsika. Ez se tántorított el a gyakorlásoktól. Addig s addig, hogy amikor a rokonságból valaki megérkezett, rögtön tudni akarta, hogy van a "Kicsi kutya tarka," meg a "Kiskacsa úszik" kezdetű nóta. Ebből is felfedezhető, hogy igen-igen előrehaladtam a zene terén. És ekkor következett be a változás. Babika átadott Haáz tanár úrnak, hogy ezek után az ő utasításait kövessem. Megváltozott a környezet, mindenféle hangszerek lógtak a falon, volt egy óriási "hegedű", ami kiderült, hogy bőgő, volt ott dob, meg trombita, meg különbenél különb vázák, amelyeknek idővel megtudtam a tartalmát. Megváltozott az irányító hangja. Nem finom női hang volt, hanem erőteljes férfi hang. Ilyen környezetben nem csoda, hogy az ember lánya, aki most fedezgeti fel a zene titkait, amit tud is, elfelejti. Így csak annyira jutottunk, hogy megegyeztük a következő hegedűórát. Lassan megszoktam a hangot, a környezetet, a társakat és azt, hogy érdekes rajzok kerültek a füzetembe. Ugyanis, ha valami nem úgy sikerült, ahogy a tanár úr akarta, szemüvegek kerültek a füzetbe. Persze, eleinte érdekesnek tüntek a rajzok, de amikor már sokszor odakerültek, éreztem a súlyukat. ("Figyelj csak oda, mi van oda írva?") "Tegyél szemüveget, ha nem látod!" Majd jöttek a vizsgák a filharmóniába. Megint egy új korszakba léptem. Most az volt furcsa, hogy milyen kicsi vagyok a többihez képest. Mind olyan nagyok és jó hegedűsnek láttam. Csak azt szerettem volna, hogy én is olyan legyek, mint ők. Az első próbát végig ültem, nem ismertem a darabokat, még minden hanggal nem is voltam tisztában, no meg a ritmus amilyen ütemben játszottak, felért egy futóversenyyel. Legalábbis én akkor úgy éreztem, hogy nagyon gyorsan játsszák, pedig nem volt az gyorsabb a mostani ütemnél. Nem csoda, hogy el kellett vonulni velem a konyhába, hogy a "Parasztkantátát" megtanuljam. Emese volt az, aki ezt bemutatta, lassan, tagoltan, szinte hangról-hangra elhúzta nekem, hátha megtanulom. Azóta is úgy emlékszem rá, mint a Parasztkantáta -

tanárnőmre. És aztán bekövetkezett a "tragédia". Egyik nap éppen otthon próbáltam és testvéreim semmiképpen nem akartak békén hagyni, sőt zajongtak, hogy minél jobban bosszantsanak. Ugyebár ez testvéreknél elég gyakran megfigyelhető viselkedés. Nagyon mérges lehettem, hiszen odavágtam az asztalra a vonóval, hogy már végre legyen csend, amikor is a vonó meglegelte az eddigi bánásmódot és eltört. A hang bennakadt, a szó megszakadt, lett csend is, már bántam, hogy csendet akartam teremteni. Késő bánat volt. Első gondolatom az volt, hogyan fogom megmondani a tanárnak. Rettentően féltem a következményektől. Következő hegedűórán nem lett mégse leharapva a fejem. Igaz, minden részlet érdekelte a tanár urat, hogy miért tört el. Elmondtam, és azt mondta, hogy megjavíttatja, de ne forduljon még egyszer elő. Természetesen megígértem, mert elhatároztam többet nem csapok az asztalra vele, mert nem arra való. Kölcsön vonóval hegedültem egy darabig, amikor végre "meggyógyult" a vonóm.

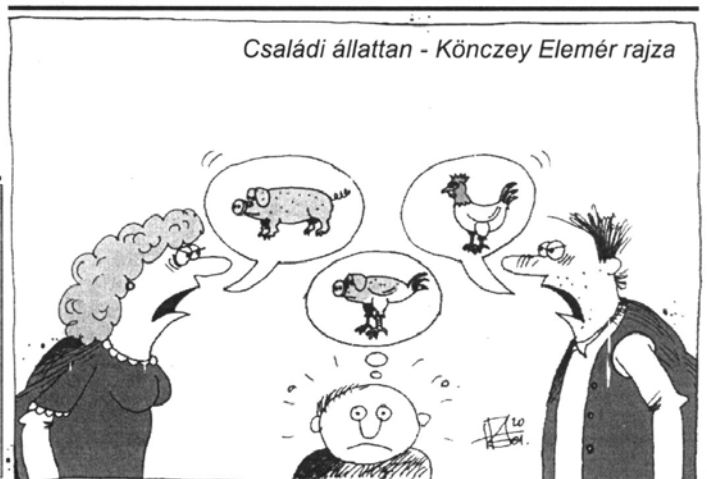
Teltek az évek, és amint már előbb említettem, megismertem a vázák tartalmát is. Ugyanis nem csak a vonó tud eltörni, hanem a húr is leszakad, és a vonó is egy idő után gyantázatlan lesz. Szóval a vázákba kerültek elő a póthúrok és a gyanták is. A sors iróniája, hogy nem tudtam betartani a pár évvel ezelőtti ígéretemet, hiszen a vonóm ezúttal is cserbenhagyott. Csak most nehezebb helyzetben voltam, mert éppen egy turné alatt tört el. Tudom, hogy Vásárhelyt voltunk és éppen egy rokonunknál voltam, akinek az az ötlete támadt, hogy egy lemez darabbal vonjuk körbe a törött részt, mert az tartja is és egy megoldás is ilyen esetben, amikor a vendéglátó család nem mondhatni, hogy értett a hangszerekhez. Az ötletet tettekre váltottuk, s íme újból volt vonóm, amit még csak össze sem lehetett senkiével téveszteni, mert különböző jelleme volt: a köré tekert lemezdarab. Nem is kell mondanom milyen érzésekkel mentem koncertezni. A tanár úr mikor meglátta, első kérdése az volt, hogy megint az asztalra ütöttem-e vagy mi történt, aztán a vicces mon-

dattal fejezte be, hogy semmi gond, majd azt fogják gondolni a nézők, hogy ez egy hős vonó, mert megjárta a háborút. Ezt is megúsztam, gondoltam. Azt tudom, hogy még egyszer ugyanaz a vonóm eltört, mert volt rajta két lemezzel bevont rész és ragasztás. Végül a tanár úrnak is "megtetszett" a lemezzel való bevonás, mert amikor harmadszor tört el, ő is ezzel a módszerrel javította meg. Nem mondom, hogy ez a része a hegedűs korszakomnak kellemes volt. Tulajdonképpen azt szerettem volna érzékeltetni, hogy mi minden történhet csak egy pár év, hónap leforgása alatt, nem hogy tizenkét év leforgása alatt. Ez az én történetemnek egy része, és a másik részét lehetetlenség lenne mind leírni, mind szavakba önteni. Ezért voltak jók a turnék alatt írt naplók, az esetlegesen egyéni naplók, mert ezek megtartják az emlékeket, nem hagyják feledésbe merülni.

Visszatérve a "mára", készültünk a filharmónia napokra, "öreg" filisekként még az első próbánál tartottunk, és mivel szokták mondani, a történelem ismétli önmagát, nem hiszik el, de megint eltört egy vonót. Eszembe jutottak a régi vonótördelések, és a törött vonót átnyújtottam a tanár úrnak. Neki se kellett több, minthogy észrevegye a törött vonót, neki is eszébe jutottak a régi emlékek és a falra mutatott. Hát ott volt az én háborújárta régi vonóm, nem volt egyedül, csak annyiban, hogy ő volt a törött, a többiek mind jók voltak, de ő volt legbelül. A tanár úr azt kérdezte kacagva, hogy még nem hagytam fel a régi jó szokásommal?, és megnyugtattam, hogy nem én vagyok a hibás, mert a vonó volt már régi. Hiába a nyugtatás, mégis felmerült bennem a kérdés, miért pont az én kezembe törtek össze a vonók és törnek össze ma is? A filharmóniával kapcsolatos élményeim természetesen nem ebben merülnek ki. Ez csak egy olyan történet volt, ami egyben figyelmeltetés is, hogy nagyon óvatosan kell bánni a hangszerekkel.

Bartos Csilla

Családi állattan - Könczey Elemér rajza

MI AZ?
-HOSSZÚ, SÁRGA ÉS FÁJ HOGYHA A SZEMEDBE MEGY?
-VILLAMOS

*****

MI AZ?
-NAGY, ZÖLD ÉS NEM FÉR BE A SZÁDBA?
-LEGELŐ

*****

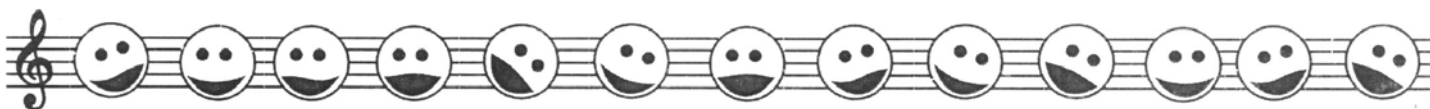
HOGYAN UDVAROLSZ EGY FÉLSZEMŰ NŐNEK?
"SZÉP SZEMEDNEK PÁRJA NINCSEN"

*****

MILYEN A SZÉKELY SZENDVICS?
EGY NAGYFALUSI LÁNY ÉS EGY KÁPOLNÁSI LEGÉNY KÖZÖTT EGY MÉZESHÉT.

*****

A Szentegyházi Filharmónia Gyermekköre és a Kisteleki Képzőművészeti Kör ismeretsége, kölcsönös vendéglátása eredményeként már idén második ízben találkozunk. Az alkotó tábor résztvevői felnőtt amatőr alkotók és a képzőművészettel hivatásszerűen foglalkozók. Az elsősorban képzőművészeti tábor szándéka azon közös pontok megkeresése, amely szerves, építő kapcsolatot teremt, reméljük örök időre. A tiznapos tábor során születő alkotások a helység szellemét, természeti közegét, környék lakosságát igyekeznek megérteni, őszintén bemutatni. A festmények, grafikák témái Szentegyháza lakosai, ősi építésze, a legendás Hargita patak völgyei, fennsíkjai, növényzete a nagy látlatoktól, a helyre jellemző kis részletekre való ráközelítésig. Alkotó tevékenységeinken túl szeretnénk a szentegyházi emberekkel személyes barátságokat kialakítani. Az eddigi két tábor során erre számtalan lehetőség adódott, s büszkék vagyunk új barátainkra. Azt szeretnénk, hogy ne csak a táborok idején legyünk jelen Szentegyházán, hanem alkotásainkon keresztül időtlenné tegyük jelenlétünket, ezért egy-egy alkotásunkat itt hagyjunk Szentegyházán.

Haáz Sándor, a Filharmónia vezetőjének ígérete szerint állandó tárlatot rendeznek képeinkből a Múzeum Szálló épületében.

A tábor vezetője Szombathelyi Árpád: - Sok éve vezetem a Kisteleki Képzőművészeti Kört és számos jól sikerült kiállításunk mellett állandó vagyunk volt, hogy saját alkotó táborunk lehessen. Szentegyháza nekünk alkotó tevékenységünk kiteljesedését jelenti. Az itt szerzett élmények táborról-táborig kísérnek minket otthon is.

Barta András, szobrászművész, a tábor szakmai segítője:

-Jómagam is a legfontosabb dolgok egyikének tartom az alkotóművészek összelátását, emberi és szakmai együttlétét. Nagy örömünkre ez ebben a táborban testesült. Valamennyiünket lenyűgöz e hely, élményeink olyan erősek, hogy szinte megszűnnek azok a szakmai nehézségek, amelyekkel eddig küzdöttünk és átvált egy önfelelt örömteli alkotásba. Zömében őszinte szép munkák születnek, az esti értékelések építően hatnak. Sokat tanulunk egymástól, összességében e tábor fejlődőképes és reményteljes.

Sz. Á.

Kisteleki alkotótábor Szentegyházafaluban

KÖNYVAJÁNLÓ

Apró titkok az állatok és növények világából

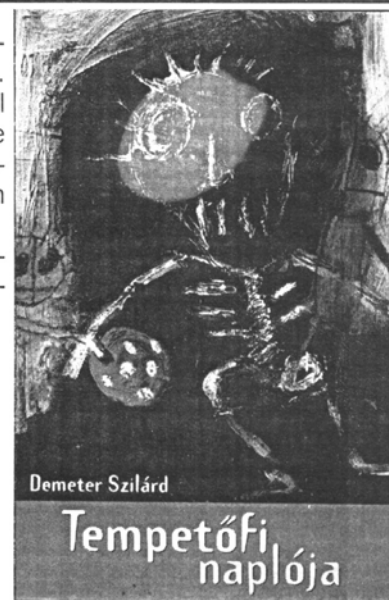
A természettudományokat kedvelő diákoknak ajánlom Burnie, D: **Barangolás a természet világában** c. könyvét, mely a természet titkaiba enged bepillantást. A könyv főbb fejezetei: Pillantás az életre, A növények és gombák világa, Élet a vízben, Rovarok és más gerinctelenek, Madarak, Hüllők, Emlősök. A könyv előszava figyelmeztet: sok, valaha nagy számban megtalálható élőlényt fenyeget ma az emberi tevékenység, a mezőgazdaság épp úgy, mint a közlekedés. Ezért különösen fontos, hogy a megfigyelések során ne károsítsuk a természetet. Földünk sok csodálatos, gyönyörű és bonyolult élőlény otthona. A gyűjtött növényeket és állatokat helyezzük vissza oda, ahonnan elhoztuk őket. Ne feledjük, hogy a valódi természetbűvár jelszava: NÉZZ, TANULJ és NE BÁNTSD!

Sz. K.

Demeter Szilárd városunkban is bemutatta a **Tempetőfi naplója** című könyvét. Ha ezt a könyvet két-három évszázaddal ennekelőtte róta volna papirosra Domine Demetrius, az enyedi vagy a pataki vendiák, akkor is ilyen lett volna, csak éppen más díszlettel - írja O.J.D.

Ha érdekli a szentegyházi olvasót milyen is Szilárd könyve, megkaphatja a városi könyvtárban.

A Szép Lak szerkesztősége 70 darab színes folyóiratot adományozott a Városi Könyvtárnak. Hálásan köszönjük könyvtárlátogatóink nevében, Pauló Tamás tanár úrnak pedig a fáradozást.

"... A tudás hozzásegíti az embereket a saját sorsuk megváltoztatásához, javításához..."

"És rátok bízom az itt maradó kincseket, a virágot csókoló madarat, a szántó-vető embert s a Küküllőbe hullott három csillagot. És ezeknek a mélyén az erdélyi szépséget, a magyar jóságot és a történelem erejét." (Tamási Áron: Jussomat ne vitassátok)

Ezzel a mottóval nyitottuk meg a Tamási Áron író születésének 105. és halálának 36. évfordulója alkalmából 2002. május 13-24. időszak "TAMÁSI HETEK" rendezvénysorozatát. Iskolánk nevelőközössége célul tűzte ki e két hét oktató-nevelői tevékenysége fokozását, jobban megismerni nagy példaképünk életét és munkásságát, hogy erőt meríthessünk az élethez ebben a megboldult időben. Tamási Áron hű maradt népéhez, a szegényekhez, keresztény katolikus hitéhez, hitt az egymás mellett élő népek összefogó sorsformáló erejében. Állhatossága, hite, akarata és felfogása készítette iskolánk munkaközösségét arra, hogy példaképévé válassza őt 1990. június 13-án.

Rendezvénysorozatunk egy gazdag és tartalmas program alapján szerveztük meg. Széppé varázsoltuk osztálytermeinket, az iskolaépületek folyosóit, megtakarítottuk az iskola környékét és a parkokat, virágokat és facsemétéket ültettünk. Megszerveztük az osztályok közötti minifoci bajnokságot. 90 tanuló látogatott Farkaslakára Tamási Áron sírhelyéhez és szülőházához, ahol még láthaták és hallhatják beszélgetni az író legkisebbik testvérét, a 91 esztendő Erzsi nénit.

Népdal-, szavaló- és mesemondó versenyeket szerveztünk az I-IV és V-VIII osztályokban. A tanulók munkáiból kiállításokat szerveztünk (rajz, népművészeti és kézimunka). A "Tamási élete és munkássága" témájú állandó kiállítást bővítettük. Új Tamási szimbólumokkal gazdagítottuk iskolánkat, az iskola-zászló mellé helyeztük a bölcsőt és baglyot.

Május 24-én az emlékünnepegy egész napos programmal zárta a

"TAMÁSI HETEK"-et. Ezen a napon sor került Tamási Áron írói munkásságának méltatására, koszorúzásra, a tanulók díjazására, a kiállítások megtekintésére, anyanyelvi vetélkedőre, irodalmi vetélkedőre Tamási témával, tiszteletadó műsorra. Több mint 120 tanuló kapott jutalomkönyvet, játékot, értékes ajándéktárgyat, dicséret oklevelet a különböző versenyekben elért eredményért.

A hetedikes tanulók megígérik, hogy az átvett szimbólumokat hűséggel és példamutató cselekedetekkel fogják őrizni. Igérik, hogy szebbé, jobbra varázsolják azt a helyet, miként Tamási Áron is a Bölcső és bagoly c. írásában fogalmaz: ahol a betűk szántóföldjei terülnek el és a megsegítő tudomány tar-ka mezői. Az ünnepi kultúrmasoron több mint 250 tanuló szerepelt. Bemutattak: irodalmi összeállítást, egyfelvonásos novella-feldolgozást, mesét mondtak, népdalokat énekeltek, verseket mondtak, népi táncokat mutattak be és gyermekjátékokat.

Egy nagyon gazdag, értékes és színvonalas rendezvénysorozatról számolhatok be, amely iskolánk nevelőközösségének komolyságát, érettségét és az összetartó erőt tanúsítja. Szívesen vettük volna, ha több szülő érdeklődik gyermeke munkája, szereplése iránt.

Sokat okulhatunk Tamási írásaiból, ú-ra meg- és eltanulhatjuk tőle az anyanyelv szépségét. S egy magatartásformát, magunkhoz méltó életet élni ezen a földön, amelyet nekünk kell fénnel behintennünk, nekünk kell kedvvel, kultúrával, sok vágy beteljesítésével feldíszítenünk. "...Úgy kell cselekednünk, hogy megmaradjunk, és úgy cselekedjünk, hogy megőrizzük mindig az emberségünket, magyarságunkat."

Bíró Bálint tanár

Tamási Áron Általános Iskola Szentegyháza

Kulturális előzetes és híradó

Szentegyháza művészpártoló közönségét szeretettel meghívjuk a Gábor Áron Művelődési Központba a következő eseményekre:

1. Július 27-én, szombaton képzőművészeti kiállítás tekinthető meg de. 10 órától a kiállítóteremben. A kisteleki képzőművészek egy hetes alkotótáborában elkészült munkáit egy napra állítjuk ki közszemlére.

2. Augusztus 14-én, szerdán a Dunapataji Népdalkör és Citerások hagyományörző műsora (népzene, néptánc) lesz a nagytérenben, este 8 órától. A csoportot vezeti Dávid János, látogatásukat szervezi dr. Rákóczy Rozália (Rozál néni).

3. 18-án, vasárnap este 8 órától "Benyus család" szimfonikus zenekar koncertjét hallgathatják. Műsorukon klasszikus művek, népszerű részletek, miniatűrök szerepelnek. A Benyus család Budapesten él, a 30 fős együttes minden tagja egy sokgyermekes zenész család sarja. Nagyszülők, gyerekeik és unokáik, valamint azok házastársai alkotják a páratlanul derűs és te-

hetséges együtttest. Szentegyházi látogatók lesz első erdélyi koncertkörútjuk, mely Benyus Kinga nászútja is egyben.

– Huszonhetedik alkalommal ünnepeltük a Márciusfesztiált – ezúttal eső nélkül. Idén nyós táncsoportok seregszemléjét csodálhattuk: Csikmadaras, Gyergyóremete, Csikszeredei Tanulók Háza, Hargita Nemzeti Székely Népiegyüttes, Siménfalva (népdalkórus), Méréfalva, Székelyudvarhelyi Tanulók Háza, Lövete, Almás, Kápolnás, Szentegyháza.

Május hónap folyamán az érdeklődők Márton László amatőr festő tárlatát tekinthették meg, majd ezt felváltotta a homoródszentmártoni művészta- bor anyagából összeállított kiállítás.

A Hargita Megyei Amatőr Művészek kiállításán városunkból négy művész képviselte magát alkotásaikkal: Tamási Árpád, Szócs Levente, Sándor Attila, Márton László.

Fúvósaink a Hargita Megyei Napok alatt Csikszereadában és Székelykeresztúron muzsikáltak, szórakoztatták a haligatóságot, míg a városi dalárda kórustalálkozó- n vett részt.

A Gyermekefilharmónia Együttes félévi koncertmérége:

február 2. – Julianus Díj kiosztása Csikszereadában

április 28. – Hangverseny Lövétén

május 3. – Filharmónia Napok – 20 éves évforduló

május 18. – Pünkösdi hangverseny

június 5. – Hangverseny a Royal Singers angol kórusnak

június 25., július 4., 12. és 19. – Nyilvános összejövők

július 8. – Gyergyócsomafalva – Megyena- pok

július 9. – Gyergyószentmiklós – Megyena- pok

július 20. – Bolyai Nyári Akadémia záróün- nepe – Csík

Érettségi vizsgahírek

A Szentkeresztbányai Líceum végzős tanulói közül 66-an jelentkeztek érettségire.

☺ Sikeresen vizsgázott 59.

☹ Románból írásbeli elégtelen 6, szóbeli 1. Egyetemre 12-en próbálnak felvételizni.

Városunkban a Bolyai Nyári Akadémia előadásait július 14-20. között hallgathatták az érdeklődők. Vajdaságból 11, Erdélyből 29 résztvevője volt a rendezvénynek. Tíz előadó-tanár tette érdekessé, színessé ezeket a napokat. Ki- rándulásaink során meglátogattuk a Brassó melletti Rulmentul csapágy-gyárat, ellátogattunk Sepsiszentgyörgyre és Kézdivásárhelyre is. Idén is sikeresnek bizonyult ez a továbbképző tanfolyam.

Máthé István igazgató

Szerkesztőség címe: Városi könyvtár
Köztársaság u. 24. Tel. 246 393
RO - 4154 Szentegyháza (Vlahita)

Szerkeszti:
Haáz Sándor
Szabó Klára
Szabó Enikő
Nyomda: Rotaprint
Tördelte: Elekes István

Mi van a macska fején?
Cirmos cica -haj.
***

Két skót megy az erdőben.
Az egyikre rájön a kakálás,
Bemegy egy bokorba,

Egy kis idő múlva kéri a másik-
től:
-Nincs egy darab papírod?
Mire a másik:
-Á szerintem hagyj ott!